

DEN BERG1AGNA

Ballad



Och jung - frun hon skul - le sig åt ot - te - säng - en
gå, -- ti - den görs mig lång. -- så gick hon den
vä - gen åt hö - ga ber - get låg. -- Men
jag vet att sor - gen är tung.

2 Hon klappade på bergadörren med fingrarna små:
 »Statt upp, du höga bergakung, drag låsen ifrå!»

3 Och upp steg bergakungen, drog låsen ifrå,
 så bar han den bruden i silkessängen blå.

4 Så var hon i berget i åtta runda år,
 fick sönerna sju och en dotter så bård.

5 Jungfrun hon gångar sig för bergakungen stå:
 »Ack give, att jag finge till moder min hemgå!»

6 »Och nog kan du hem till din moder få gå,
 blott att du ej vill nämna sju barnen de små.»

7 Och när som hon kom på sin kära moders gård,
 ute för henne huld moderen står.

8 »Och var har du varit så långan en tid,
 nu haver du väl varit uti rosende lid?»

9 »Och inte har jag varit uti rosende lid,
 i berget har jag varit så långan en tid.

10 I berget nar jag varit i åtta långa år,
 där har jag fött sju söner och en dotter så bård.»

11 Bergakungen in genom dörren steg:
 »Vi står du här och talar så mycket ont om mig?»

12 »Och inte har jag talat något ont om dig,
 men väl om det goda, du gjort emot mig.»

13 Så slog han henne på blekan liljekind,
 så blodet det stank på snörekjorteln fin.

14 »Packa dig på dörren, och låt det ske fort!
 Och aldrig skall du komma inför din moders port.»

15 »Farväl min kära fader, farväl min hulda mor!
 Farväl min kära syster, farväl min kära bror!

16 Farväl du höga himmel, farväl du gröna jord!
 Nu reser jag till berget, där bergakungen bor.»

17 Så redo de sig över den mörka, långa skog.
 Hon bitterligen grät, men bergakungen log.

18 Så gingo de berget sex gånger omkring,
 så öppnades dörren och de stego in.

19 Ung dotteren framsatte den röda guldstol:
 »O, vilen er här, min sorgbebundna mor!»

20 »Och hämta mig in de glasen med mjöd,
 därur vill jag dricka mig självan till död.»

21 Och första dricken hon av mjödglasen drack,
 — tiden görs mig lång —
 hennes ögon de lycktes, och hjärtat det brast.
 — Men jag vet att sorgen är tung.